

Text Zdeněk Babor
Foto archiv H. Kutějové

Ve čtvrtek 17. ledna 2013 po dlouhé nemoci zemřel Ing. Jan Kutěj ze Žďáru nad Sázavou. Naposledy rozloučit se s tímto bývalým jezdcem, trenérem, chovatelem, obchodníkem a stavitelem parkurů přišly stovky lidí. Ohlédnout se za jeho životem můžeme díky Zdeňku Baborovi, který pronesl tuto smuteční řeč.

➔ Ing. Jan Kutěj s plnokrevným Normanem v Maďarském derby.

Rozloučení s Ing. Janem KUTĚJEM

Jan Kutěj se narodil 29. 11. 1945 ve Frýdku-Místku, Anně a Benediktovi Kutějovým. Otec byl známý chovatel poštovních holubů a doufal, že syn půjde v jeho šlépějích, ale všechno bylo na konec jinak.

Honza absolvoval základní školu ve Frýdku a Střední průmyslovou školu elektrotechnickou ve Frenštátě pod Radhoštěm. Dále vystudoval Vysoké učení technické v Brně, obor silnoprůd. V roce 1972 se oženil s Hanou Slanou a narodily se jim dvě dcery, Hanka a Petra. Od roku 1980 byl zaměstnán v Plemenářském podniku Žďár nad Sázavou jako vedoucí chovu koní. Tím se dostáváme k jeho životní lásce, ke koním.

K těm se Honza dostal jako žák základní školy. Jeho výcvik v Jezdeckém oddíle Tatraň Frýdek-Místek vedl major Špaček. Během studií na

vysoké škole a dalšího pobytu v Brně byl členem několika tamních jezdeckých oddílů. V té době byl velmi aktivním parkurovým jezdcem. Jeho koně Mancí, Hubert, Cinzano nebo Norman patřili k nejlépe připraveným koním, jaké jsme v soutěžích mohli vidět, a za jejich předvedení sklízel pochvaly i od největších jezdeckých kapacit – např. majora Dobeše nebo plukovníka Havla. Tato poctivá práce a samozřejmě velký talent a cit pro koně jej dovedly až do československé reprezentace. Připomeňme si jeho start s klisnou Hala na mezinárodních závodech v lybijském Tripolisu. Už tehdy byl výborným trenérem a poradcem mladších jezdců, ale hlavně dobrým kamarádem. Po skončení aktivní sportovní kariéry se stal asistentem tehdejšího státního trenéra, MVDr. Hanulaye.

Stal se z něj úspěšný trenér a chovatel koní. V roce 1988 importoval z Německa pro Plemenářský podnik Žďár nad Sázavou klisny Capitola, Racquel a Sirah, které se staly stálicemi české reprezentace. Po roce 1989 pokračoval s chovem a spolu s Ing. Hanulayem byl jedním z prvních importérů koní z bývalého Sovětského svazu a později i z Německa, Holandska a Belgie. Zkušenosti sbíral nejen v Evropě, ale i v USA. Díky přátelství s Pavlem Blahem a jejich spolupráci exportoval do USA mj. také Ricarda a hřebce Magnum, který se po ukončení sportovní kariéry stal významným plemeníkem. Stál také u zrodu Svazu chovatelů českého teplokrevníka, v jehož čele stál v prvním volebním období. A jistě nám všem utkvěla v paměti jména jako Hurikán, Aktiv, Ballast, Porter, Lancelot nebo loňský mistr republiky Cascar, jehož matku Dime Honza rovněž dovezl.

Honzova těžká nemoc začala již před třemi lety a kromě jeho rodiny jsme o ní nikdo nevěděli. On s ní bojoval prací. Dál trénoval a jeho svěřenkyně Nikola Bielíková se stala mistryní České republiky. Jeho importovaný belgický hřebec byl ve stejném roce druhý ve finále Kritérií mladých koní. Dál stavěl parkury, školil mladé stavitele parkuru a na závodech dělal technického delegáta. V loňském roce si splnil také velký sen většiny koňářů. Jako divák se zúčastnil olympijských her v Londýně.

Měl určitě ještě mnoho snů a plánů: třeba užít si vnučat Kristýnky a Pavlíka. Bohužel těžká nemoc rozhodla jinak. V našich srdcích a vzpomínkách však žije dál.

➔ Národní MČR v Přerově v roce 1975. Ing. Jan Kutěj, Tomáš Černý a tehdejší „talisman“ všech větších závodů na Moravě – Stálý zdraví. Nikdo snad neznal jeho pravé jméno, jeho pozdrav byl „stálý zdraví“ a to mu zůstalo.